

Протокол

№

гр. София, 17.12.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в публично заседание на 17.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **11056** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Д. С. С. – уведомен от съдебно заседание, не се явява, представлява се от адв. Г., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ КОНТРОЛЪОР АВТОМОБИЛЕН ТРАНСПОРТ В ЦГМ, ПРИЛОЖИЛ ПРОЦЕСНА ПАМ-А. К. Ц. уведомен от съдебно заседание, се представлява от адв. Г., с пълномощно по делото.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА постъпила молба по реда на чл. 192 ГПК с приложена схема.

ДОКЛАДВА отговор на А. от 01.10.2025 г.

ДОКЛАДВА писмо от А. от 20.10.2025г.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се приемат.

По доказателствата, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА представените писма от А..

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.
СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. Г.: Считам, че са налице всички основания за отмяна на обжалваната ПАМ. Макар в мен и в жалбоподателя да се формира в началото съмнение към състава с оглед предишно произнасяне, аз мисля, че с оглед доказателствата, които постъпиха в настоящия процес, Вашето становище от предишно дело, сходно, може би се е променило и това е така, защото ние виждаме, че Столична община е спазена националната наредба, т.е. броя на места в съответното каре където е паркирал жалбоподателя. Националната наредба, както става ясно касае минимума на места за паркиране, който трябва да е определен за хора с увреждания. Местната обаче наредба, която касае Столична община, тя не трябва да възпроизвежда на принципа копи-пейст същите цифри от националната наредба, защото това от една страна поражда правна несигурност. Тя трябва да съобрази съобразно населеното място, за което се отнася тази местна наредба, всичките условия като брой на издадени карти, които видяхме, цялостно население, освен и вида на самите сгради, и да направи така, че местата да са съобразени като брой с всички тези изисквания, защото ако в по-малък, но и голям град – С. 3. националната наредба би била достатъчна като брой, столицата като най-големия град не може също при наличие на толкова голям брой карти, да бъде с националния минимум. От там-насетне следва, че местата съответно трябва да бъде по-голям техния брой. Видно те от 2008 г. не са променяни в това каре. Те си стоят от тогава, около 20 години си стоят 4 места. В случая, ние по делото доказахме, че всички тези места са били заети. Няма спор, че лицето жалбоподател е лице с увреждане, което има решение на ТЕЛК, валидно към онзи момент, както и издадена карта, която е била надлежно сложена на стъклото на автомобила. Общината не може да създава пречки на хората с увреждания при липса на определен брой места, защото тя самата не ги е осигурила. Останала е на нормативния минимум, а не максимум, и е преписала в местната си наредба същите тези стойности. От там-насетне ние следва да се придържаме към съдебната практика и това решение, което цитирах предните заседания по адм. дело №6161/2024 г. на ВАС, където ясно е определено, че липсата на съгласуване на този нормативен акт, на схемата, на самите знаци, е основание за отмяна. В същото време, нормативно установено е, че А. има такова изрично задължение вменено в закона, да съгласува такива нормативни актове и то е в чл. 10, ал. 1, т. 9 от Закона за хора с увреждания. Това схващане е възприето в практиката на ВАС в Решение по адм. дело №7079/2023 г., а именно това задължение на хората с увреждания да съгласуват тези видове актове. Също така, съгласно чл. 50, ал. 2, т. 3 от Правилника за прилагане на ЗДвП пътни знаци В27 и В28, където пише, че са забранени престоя и паркирането не се прилагат за МПС обслужващи лица с доказана инвалидност. Това схващане е прието в едно обосновано Решение Административен съд – Бургас и аз възприемам това като едно от основанията за отмяна по адм. дело №1928/2021 г.

В заключение, и практика от тази година на ВАС по адм. дело №675/2025г., в което е установено, че не са спазени изискванията на чл. 53, ал.1 и ал. 2 от Закона за хора с увреждания за осигуряване на равен достъп на тези хора до паркоместа. Считам, че така наложената ПАМ е несъразмерна. Не може общината да санкционира заради своето бездействие и да осигури достатъчен брой за хората, на които ние трябва да им създаваме удобства, а именно хората с увреждания. Ето защо, моля, в изпълнение разпореждането на ВАС, моля да отмените така наложената ПАМ, като присъдите разноски на жалбоподателя за всичките инстанции, и на мен в качеството ми на адвокат по чл. 38 от Закона за адвокатурата, за което представям договор за

правна защита и съдействие, и списъци на разноски - 2 бр. Прилагам съдебната практика, която цитирах.

ЮРК. Г.: Моля да постановите решение, с което да оставите без уважение предявената жалба и да потвърдите законосъобразността на приложената от ответника по делото ПАМ. Считам, че по делото безспорно е установена компетентността на органа и законосъобразността във всички негови действия по прилагане на процесната ПАМ. Безспорно е по делото, че е спасен необходимият според чл. 22 от Наредбата на МРРБ процент, необходим за паркиране на автомобили на лица с увреждания на процесния участък. В хода на настоящото производство бяха изпълнени указанията в отменителното решение на ВАС и беше е доказано предназначението на сградите в процесния участък, съответно и законовия минимум на местата, предназначени за хора с увреждания. Налице е неотменена действаща на централно и на местно ниво нормативна база, която в конкретния случай е изпълнена изцяло. Считам, че всички останали аргументи по отношение на недостатъчния брой места в столицата, необходимостта от актуализация на наредбата, не са предмет на изследване в настоящото дело и още по-малко аргументират някакъв порок в действията на ответника, който да доведе до отмяна на наложената ПАМ. Изложеното се потвърждава и от посочената от нас практика в молбите по делото както и от Решение по дело 6248/2024г. на ВАС и Решение от 26.11.2025 г. по дело 2314/2025 г. на ВАС, която моля да съобразите. Претендирам разноски за настоящата инстанция по списък, с приложено извлечение от банкова сметка, с копие за страната. Поддържам разноски за всяка инстанция, както и възражението, което съм направила по отношение на адвокатския хонорар пред ВАС. Представям за сведение двете решения, които цитирах.

АДВ. Г. /реплика/: Както и колегата правилно каза, на национална наредба, включително и местната са спазили минимума. Тук говорим за един друг въпрос, който е съществен. Защо в столицата има толкова малко места при положение, че тя е най-големият град в България? Тя не може да стои на минималния праг тези места и ние тези хора да ги подлагаме практически да се лутат на много голямо разстояние от там, където искат да спрат. По този начин ние нарушаваме правото им на свободно придвижване, на улеснение, което е смисъла на закона. Тъй като аз съм от П., вторият по големина град, също твърдя, че и там трябва да бъде съобразено, че такива ПАМ-ове са отменени, защото не се доказва съгласуване на местната наредба.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14:38 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: